किं च । शिष्टैरप्यविशेषज्ञ उग्रश्च कृतनाशकः ।
त्यज्यते किं पुनर्नान्यैर्बध्वा धन्वन्तरिर्यथा ॥ १२६ ॥
सत्यं शौर्यं तथा त्यागो नृपस्यैते महागुणाः ।
एतैर्मुक्तो महीपालः प्राप्नोति खलु वाच्यतां ॥ १२७ ॥
5 अमात्यास्तावदवश्यं पुरस्कर्तव्याः । तथा चोक्तं ।
यो येन प्रतिबद्धः स्यात् सह तेनोदयव्ययी ।
स विश्वस्तो नियोक्तव्यः प्राणेषु च धनेषु च ॥ १२८ ॥
न शृणोति वचो यस्तु मन्त्रिणः स महीपतिः ।
अनीतिपवनक्षिप्तः कार्याब्धौ संप्रलीयते ॥ १२९ ॥
10 पश्य देव । हर्षक्रोधौ यतौ यस्य कोषः स्वल्पव्ययेन च ।
नित्यं भृत्यानुपेक्षा च तस्य स्याद्धनदा धरा ॥ १३० ॥
येषां राज्ञा सह स्यातामुपचयापचयौ ध्रुवं ।
तेऽमात्या इति तान् लब्धा नावमन्येत् कदाचन ॥ १३१ ॥
यतः । महीभृतो मदान्धस्य मज्जतः कार्यसागरे ।
15 स्खलतो हि करालम्बः सुहृत्सचिवचेष्टितं ॥ १३२ ॥
अथागत्य प्रणम्य मेघवर्णो ब्रूते । देव दृष्टिप्रसादं कुरु । एष युद्धार्थी विपक्षो दुर्गद्वारि । तद्देवपादादेशाद्बहिर्निःसृत्य स्वविक्रमं दर्शयामि तेन देवपादानामानृण्यमुपगच्छामि । चक्रवाको ब्रूते । मा मैवं यदि बहिर्निःसृत्य योद्धव्यं तदा दुर्गाश्रयणं निष्प्रयोजनं ।
20 विषमो हि यथा नक्रः सलिलान्निःसृतोऽवशः ।
वनाद्विनिर्गतः सत्यं सिंहोऽपि स्यात् शृगालवत् ॥ १३३ ॥
देव स्वयं गत्वा दृश्यतां युद्धं ।